

„Artikel 175a

Hij die in geval van oorlog opzettelijk een bij of krachtens een wet gegeven en bekend gemaakt voorschrift tot bescherming van de bevolking overtreedt, wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, indien daarvan gemeen gevaar voor goederen te duchten is;
2. met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is;
- 3°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is en het feit iemands dood tengevolge heeft.

„Artikel 175b

Hij aan wiens schuld in geval van oorlog overtreding van een bij of krachtens een wet gegeven en bekend gemaakt voorschrift tot bescherming van de bevolking te wijten is, wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor gemeen gevaar voor goederen ontstaat;
- 2°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor levensgevaar voor een ander ontstaat;
- 3°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood tengevolge heeft.”

Artikel 34

De Wet van 23 Mei 1899 *Stb.* 128, wordt gewijzigd als volgt:

Artikel 17ter wordt gelezen:

Het Militair Gezag is na overleg met het betrokken burgerlijk gezag bevoegd de bescherming van de bevolking en haar bezittingen, zomede van de bezittingen van openbare lichamen, tegen de onmiddellijke gevolgen van oorlogsgeweld, te regelen en zo nodig de bevoegdheden bij de wet terzake aan het burgerlijk gezag toegekend tot zich te trekken.

Artikel 29bis wordt gelezen:

Het Militair Gezag is bevoegd de in artikel 17ter bedoelde bescherming te regelen en zo nodig de wettelijke bepalingen betreffende dit onderwerp zodanig te wijzigen als in het belang van de algemene veiligheid nodig wordt geacht.

Artikel 35

1. De Wet betreffende bescherming tegen luchtaanvallen wordt ingetrokken.

2. In artikel 76f bis van de Onteigeningswet worden in het eerste lid de woorden „in verband met de beperking van de gevaren voor de bevolking voortvloeiende uit luchtaanvallen” vervangen door: in het belang van de bescherming van de bevolking.

Artikel 36

1. De gemeenschappelijke regelingen, getroffen krachtens artikel 4 van de Wet betreffende bescherming tegen luchtaanvallen, die na 4 September 1951 in de *Nederlandse Staatscourant* zijn bekendgemaakt, kunnen, voor zover zij niet met het bepaalde bij of krachtens de onderhavige wet in strijd zijn, door Onze Minister van Binnenlandse Zaken tot uiterlijk 31 December 1952 worden bevestigd. Zij worden, in zoverre zij worden bevestigd, geacht krachtens artikel 15 van deze wet te zijn getroffen. Onze voornoemde Minister doet van de bevestiging mededeling in de *Nederlandse Staatscourant*. Voor het overige vervallen de gemeenschappelijke regelingen met ingang van 1 Januari 1953.

2. Alle overige gemeenschappelijke regelingen met betrekking tot de bescherming tegen luchtaanvallen of de bescherming van de bevolking vervallen met ingang van 1 Januari 1953.

Artikel 37

Deze wet kan worden aangehaald als „Wet bescherming bevolking”.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,

De Minister van Binnenlandse Zaken,

De Minister zonder Portefeuille,

2419 23

TWEEDE NOTA VAN WIJZIGINGEN
(Ingezonden 5 Mei 1952)**Artikel 15**

De bestaande tekst wordt lid 1; toegevoegd worden de volgende nieuwe leden:

2. Tegen niet-toepassing te zijnen aanzien van het vorig lid kan de noodwachter schriftelijk bezwaar indienen bij Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

Indien deze niet-toepassing door het gezag, waaronder de noodwachter krachtens titel I staat, wordt gegrond op de omstandigheid, dat de ongeschiktheid tot het verrichten van zijn gewone werk niet het gevolg is van ziekte tijdens werkelijke dienst, met uitzondering van oefening of niet het gevolg is van werkelijke dienst wegens ziekte of ongeval, legt Onze voornoemde Minister het bezwaar ter beslissing voor aan een commissie, van die geneeskundigen, waarvan een door of vanwege Onze voornoemde Minister en een door de noodwachter wordt aangewezen en de derde door beide eerstbedoelde geneeskundigen. De commissie beslist bij meerderheid van stemmen. De kosten van het onderzoek komen ten laste van het Rijk.

3. De noodwachter, die het bezwaar indient, stort in 's Rijks kas een bedrag van vijftien gulden. Dit bedrag wordt na de beslissing van de commissie terugbetaald, tenzij de commissie bij meerderheid van stemmen van oordeel is, dat de noodwachter de ongegrondheid van het bezwaar redelijkerwijs had kunnen weten.

Artikel 26

In het eerste lid wordt voor „in geval” gelezen: voor het geval.

Artikel 27

Dit artikel wordt als volgt gelezen:

„De noodwachters, aan wie het in artikel 26, eerste lid, bedoelde recht is toegekend, worden, met uitzondering van hen, die zijn ingedeeld in de door Onze Minister van Binnenlandse Zaken aan te wijzen bezoldigingsschalen, gedurende de tijd, dat dat recht is verleend, voor de toepassing van het Ziekenfondsenbesluit en de daarop berustende uitvoeringsbesluiten als verzekerden in de zin van de Ziektewet beschouwd.”

Artikel 109

Het eerste lid van dit artikel wordt als volgt gelezen:

„1. Van deze wet zijn de artikel 8, 13, 15—76, 92 en 92—105 behoudens door Ons te maken uitzonderingen mede van toepassing op personen, die ingevolge een opdracht van een daartoe aangewezen gezag als reserve werkzaamheden verrichten bij de rijks- of gemeentepolitie.”

**Toelichting op het gewijzigde eerste lid van artikel 109
ontwerp-Wet op de noodwachten**

Het ligt in de bedoeling een uitzondering te maken ten aanzien van het personeel der bedrijfsbewakingskernen, dat onder de gewone sociale verzekeringswetten kan blijven vallen.

2419 24

TWEEDE NOTA VAN WIJZIGINGEN
(Ingezonden 5 Mei 1952)**Artikel 12**

De bestaande tekst wordt lid 1; toegevoegd wordt een tweede lid, luidende:

Binnen drie maanden na het vaststellen van een algemene maatregel van bestuur, als bedoeld in het vorige lid, wordt door Ons een voorstel van wet aan de Staten-Generaal gedaan tot bevestiging daarvan.

De bevestiging geschiedt in de vorm van vaststelling van de regeling, al dan niet gewijzigd, bij de wet.